

1. Stichting Dignity

Rechtsvorm: stichting van openbaar nut

Stichters: de bisschoppen en religieuze oversten van België

Leden: vertegenwoordigers van bisschoppen en religieuzen, en experts

Taak:

- verantwoordelijk voor het beleid omtrent misbruik in de Kerk
- vertegenwoordiging van de bisschoppen en religieuzen naar burgerlijke instanties toe.

2. Nationale commissie

Leden: experts, deskundigen, partners uit de hulpverlening, uit de academische wereld, uit het middenveld, benoemd door Stichting Dignity

Opdracht naar het opgezette beleid toe:

- adviseren
- monitoren
- evalueren

3. Parlementaire opvolging

De Kerk werkt mee om de aanbevelingen van de federale en Vlaamse parlementaire commissies uit te voeren. Dit wil zeggen dat wat de overheid opzet voor alle slachtoffers van misbruik voorrang krijgt op de eigen initiatieven binnen de Kerk.

De Stichting Dignity schreef op 7 november 2024 een brief aan de formateur en de partijvoorzitters om verder werk te maken van de parlementaire aanbevelingen.

4. Nationale coördinator

Wie: aangesteld door de Stichting Dignity (vacature is uitgeschreven)

Focus: minderjarigen en kwetsbare volwassenen in de Kerk

Taken:

- verantwoordelijk voor de preventiepolitiek.
- coördineren en uitvoeren van beleid en geïnformeerd zijn over alle aspecten van de werking
- aansturen van coördinatoren (zie punt 5) en opvolging daderbeleid
- begeleiden van de opvangpunten
- uitbouwen van lotgenotenwerking voor slachtoffers in samenwerking met maatschappelijke partners
- samenstellen van een adviesgroep van slachtoffers
- verantwoordelijk voor de dialoog met de burgerlijke verantwoordelijken.

5. Diocesane coördinatoren en coördinatoren vanuit de congregaties

- verantwoordelijk voor de implementatie van het beleid in respectievelijk het bisdom, de Unie van Religieuzen van Vlaanderen (URV) of congregatie/orde
- staan in voor de verplichte vorming en de screening van de medewerkers
- staan ook in voor programma's ter preventie
- werken nauw samen met de bisschop of religieuze overste om de opvolging van daders te garanderen.

6. Opvangpunten

- worden bevestigd in hun taak met name de opvang van slachtoffers van voor justitie verjaard seksueel misbruik
- hun taak wordt beschreven in een protocol
- verwijzen ook naar psychologische begeleiding
- rapporteren aan de nationale coördinator en de coördinator van het bisdom of de religieuze orde
- worden gevormd en krijgen de nodige supervisie rond hun werking
- krijgen psychologische bijstand wanneer daar nood aan is

7. Raad van Toezicht

Taak: advies geven over de opvolging van vermeende of veroordeelde daders.

Leden: een aantal onafhankelijke experts met expertise in opvolging en behandeling van daders.

Opdracht: voor elke dader adviseert de Raad van Toezicht een veiligheidsplan, dat wordt opgevolgd door de coördinatoren. Een veiligheidsplan beschrijft het te volgen individueel traject, met wat de pleger mag en niet mag doen en welke begeleiding. Voorlopige maatregelen blijven de bevoegdheid van de overste, definitieve sancties zijn de bevoegdheid van de bevoegde diensten in het Vaticaan.

8. Adviesorgaan slachtoffers

Doel: slachtoffers betrekken in het uitstippelen en evalueren van het beleid.

De nationale coördinator nodigt slachtoffers uit en consulteert hen bij het opstellen en evalueren van het beleid. Daartoe wordt een adviesgroep slachtoffers opgericht. Slachtoffers kunnen de nationale coördinator ook ontmoeten op herdenkingsdagen of andere ontmoetingen.

9. Pastorale begeleiding

In ieder bisdom, iedere grote congregatie en in de Unie van Religieuzen van Vlaanderen (URV) wordt iemand aangesteld als pastorale begeleider van mensen die misbruik meemaakten.

Deze pastorale begeleiding valt rechtstreeks onder de verantwoordelijkheid van de bisschoppen en congregaties en niet onder de Stichting Dignity.

Taak: spirituele begeleiding voor wie er nood aan heeft.

Opzetten van herinneringsmomenten bijvoorbeeld op 18 november, de VN-Werelddag voor de preventie van en herstel van seksuele uitbuiting, misbruik en geweld tegen kinderen. Zorgen voor de secundaire slachtoffers.

Alle slachtoffers (ook niet kerkelijke) kunnen een beroep op hen doen.

A. Meldingsstructuur

Ieder slachtoffer kan zich melden via het centraal infopunt: **info.misbruik@kerknet.be** of telefonisch tijdens de kantooruren: **02/507 05 93**

Het infopunt geeft de melding door aan de verantwoordelijke van het opvangpunt;

Deze neemt contact met een lid van het opvangpunt dat het dichtst bij het slachtoffer woont.

Het lid van het opvangpunt neemt contact met het slachtoffer en bespreekt de wijze van opvolging. Het slachtoffer bepaalt het ritme.

Na enkele contacten maakt het lid van het opvangpunt een dossier op.

Het dossier wordt

- gemeld aan de bisschop of de religieuze overste
- vervolledigd met de gegevens die worden opgevraagd in het archief
- besproken in de voltallige vergadering van het opvangpunt.
- Er wordt opnieuw contact opgenomen met het slachtoffer met de conclusies.

De melding is geloofwaardig:

- het slachtoffer wordt erkend als slachtoffer
- excuses worden aangeboden
- een bedrag wordt voorgesteld ter compensatie
- het slachtoffer wordt ingelicht over een mogelijk zorgtraject.

Het slachtoffer kan een dading ondertekenen samen met de bisschop of religieuze overste.

De Stichting Dignity stort het bedrag op de bankrekening van het slachtoffer.

B. Zorgtraject

Ieder slachtoffer krijgt van het opvangpunt de suggestie om

- zich te laten begeleiden en krijgt de adressen van de ZSG's (Zorgcentra na Seksueel Geweld), CGG (Centra voor geestelijke gezondheid), CAW's (Centra voor Algemeen Welzijnswerk).

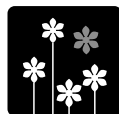

- aan te sluiten bij een groep 'lotgenotenwerking' die per provincie (of bisdom) wordt uitgewerkt.
- individueel in gesprek te gaan met de pastorale begeleider. Er wordt een pastorale begeleider benoemd per bisdom en per grote congregatie.

Ieder slachtoffer wordt uitgenodigd op herdenkingsmomenten voor slachtoffers (tenzij men dit uitdrukkelijk weigert).

Naar aanleiding van de Werelddag voor de preventie en het herstel van seksuele uitbuiting, misbruik en geweld tegen kinderen, 18 november worden alle slachtoffers uitgenodigd.

Er wordt informatie gegeven over andere slachtofferverenigingen.

C. Preventie

Het globaal preventiebeleid wordt verder ontwikkeld.

De brochure: Gedragscode voor wie werkt in de Kerk wordt aan ieder nieuw benoemde aangeboden en voor akkoord en ontvangst getekend.

Ieder benoemde moet een blanco strafblad voorleggen.

Ook voor de vrijwilligers die met kinderen in contact komen (vooral catechisten) is een blanco strafblad vereist.

In ieder bisdom en grote congregatie worden vormingsdagen georganiseerd met verplichte deelname. De diocesane coördinator en de coördinator van de congregaties staan daarvoor in samen met de nationale coördinator.

Voor de seminaristen (priesters in opleiding) is een traject ontwikkeld dat in de parlementaire onderzoekscommissie werd voorgesteld. De nationale coördinator staat in voor de controle hierop.

Bij levende daders treft de bisschop of de religieuze overste voorlopige maatregelen naar de dader toe.

Elk bisdom en elke congregatie meldt alle informatie rond levende daders aan de Raad van Toezicht en ook aan Rome. Voor elke dader adviseert de Raad van Toezicht een veiligheidsplan, dat wordt opgevolgd door de coördinatoren.

De besluiten van Rome worden strikt opgevolgd.

Bij een levende dader en bij seksueel misbruik op minderjarigen licht het opvangpunt het parket in. Een meerderjarig slachtoffer moet zelf klacht indienen bij justitie.

Stichting Dignity

Guimardstraat 1, 1040 Brussel

02/507 05 93 - info.misbruik@kerknet.be